

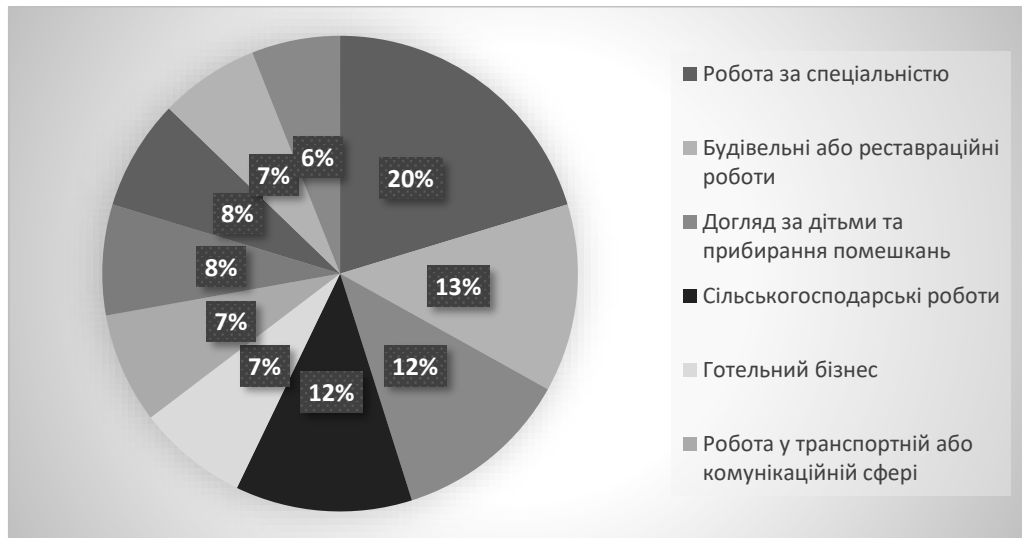

Рис. 1. НАЙБІЛЬШ БАЖАНІ СФЕРИ РОБОТИ ЗА КОРДОНОМ ДЛЯ РЕСПОНДЕНТІВ, 2017 РІК

Отже, Україні притаманна тимчасова короткотривала еміграція, зокрема, сезонна міграція некваліфікованих кадрів. Однак, посилюється тенденція до довготривалої або навіть постійної інтелектуальної еміграції з країни. Незважаючи на те, що Україна є учасником ряду міжнародних угод, основне завдання все ще полягає у знаходженні оптимального вектору, який би дозволив країні використовувати усі переваги трудової міграції та зменшити негативний вплив на економіку. Не менш важливим міграційним аспектом є соціальне забезпечення. Україна, перш за все, повинна забезпечити соціальні гарантії для своїх громадян як всередині країни, так і за її межами. Виїжджаючи закордон, українці ні в якому разі не повинні потерпати від порушень прав людини та дискримінації, не отримуючи пенсійного, медичного страхування, страхування на випадок безробіття та від інших видів дискримінації.

Література:

1. Основи демографії: Посібник для студентів гуманітарних і суспільних факультетів вищих навчальних закладів / І.М. Прибиткова. — К.: АТРЕК, 1997. — 256 с.
2. Офіційний сайт Державної служби статистики. - [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
3. Скубіліна А. В., Скроботова Д. І., Фурсова Р. С. Міжнародна трудова еміграція населення України: основні тенденції та проблеми // Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". — 2017. — №17.
4. Социологический энциклопедический словарь. — М.: Инфра-М: НОРМА, 1998. — 488 с.

Малай Т.В.

«Економіка агропромислових формувань», 3 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Курило О.В.

ЗАЛУЧЕННЯ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ БІОЕНЕРГЕТИЧНИХ ПРОЕКТІВ В УКРАЇНІ

Відновлювані джерела енергії відіграють велику роль у світовій енергетиці. За європейськими даними, 65% від усіх відновлюваних джерел - це саме біоенергетика. Така технологія отримання енергії є вигідною економічно, адже біопаливо коштує в рази дешевше, ніж природний газ. А також біоенергетика не тільки нешкідлива для навколишнього середовища, а й навіть прекрасного його доповнює. Наприклад, використання біоетанолу в якості палива: вуглекислий газ, що виділяється при його спалюванні, має першорядне атмосферне походження, тобто, його знову можуть асимілювати рослини, які потім будуть джерелом отримання цього самого паливного етанолу. Якщо ж біодизель потрапляє у воду або ґрунт, з'єднання повністю

розпадаються протягом 25-30 днів, тоді як 1 кг мінеральних нафтопродуктів може забруднити до 1 млн літрів води, знищивши в ній всю флору і фауну[3].

Однією з пріоритетних задач України на найближчі десятиліття є досягнення максимальної енергонезалежності. Скоротити залежність від традиційних видів палива цілком реально, замінивши їх відновлюваними джерелами енергії, адже Україна має значний потенціал для розвитку відновлюваної енергетики [4].

Україна – це сучасна аграрна країна. Щороку можна використовувати близько 34 млн тонн відходів сільського господарства для виробництва енергії. Це дозволить заміщувати понад 9 млрд м³ газу на рік. Крім цього, в країні є близько 4 млн га малородючих земель, де варто вирощувати енергокультури [2]. У 2017 році було ухвалено ряд законів у сфері енергоефективності:

- «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку»;
- «Про житлово-комунальні послуги»;
- «Про комерційний облік теплової енергії і водопостачання»;
- «Про енергетичну ефективність будівель»;
- «Про Фонд енергоефективності».

Ці законодавчі акти регулюють діяльність виконавців послуг та зацікавлюють споживачів рухатися у даному напрямі.

В Україні прослідковується збільшення кількості проектів у галузі енергоефективності та відновлюваної енергетики. Наприклад, інформаційний веб-ресурс – UA MAP. Він є надійною комунікаційною платформою між усіма сторонами, зацікавленими в проектах з енергоефективності та відновлюваної енергетики. Окрім всього, інтерактивна інвестиційна мапа яскраво демонструє кожному з нас, що в Україні прогрес у цих галузях дійсно відбувається [1].

Відновлювана енергетика є більш привабливою для залучення інвестицій, ніж традиційна, а «зелені» проекти відкривають можливості для економічного зростання, посилення енергетичної безпеки країни та підвищення добробуту населення.

Україна є єдиною країною в Європі, яка має найбільший коефіцієнт щодо «зелених» тарифів – 14–18 євроцентів/кВт·год, тому ця сфера є перспективною для капіталовкладень.

Міжнародна спільнота (IFU (Данія), FMO (Нідерланди), Euler Hermes Credit Insurance (Німеччина), Swedfund (Швеція), Finnfund (Фінляндія) та ін.) активно підтримує Україну на цьому шляху. За останні три роки близько 400 млн євро було залучено у встановлення 1670 МВт нових теплових потужностей, що використовують альтернативні джерела енергії, ще 345 млн євро – у 353 МВт потужностей відновлюваної електроенергетики [5].

Україна має всі засоби та можливості для того, щоб повністю перейти на альтернативні джерела енергії. Відбуваються позитивні зрушення у цій сфері як з боку держави так і з боку громадян. Все більша частка населення готова підтримувати екологічні ідеї. Крім того, іноземні інвестори вважають, що біоенергетичні проекти в Україні є доволі перспективними, тому залучення фінансових інвестицій відбувається без зайвих зусиль. Отже, головним завданням вітчизняних підприємств даної галузі є активна співпраця з міжнародними компаніями, залучення їх досвіду та інвестицій для підвищення рівня енергонезалежності України.

Література:

1. <http://www.uamap.org.ua/>
2. <https://agrarii-razom.com.ua/news-agro/niderlandi-dopomojut-ukraini-peretvoriti-agrovidhodi-v-energiyu>
3. <https://bio.ukrbio.com/ua/articles/9102/>
4. <https://elektrovesti.net/53728-de-vzyati-koshti-na-realizatsiyu-zelenikh-proektiv-intervyu-golovi-derzhavnoi-innovatsiynoi-finansovo-kreditnoi-ustanovi>

5. https://n-auditor.com.ua/uk/component/na_archive/1669?view=material

Марушкевич О.В., Щитініна К.О.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 3 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри страхування Димніч О.В.*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

За останні роки Україна пережила чимало змін, що торкалися не лише політичної сфери, а й економічної, соціальної та суспільної сфери життя. Ці стрімкі зміни призвели до постановки питання про національну безпеку, частиною якої є соціальна безпека. Громадяни невпевнені у майбутньому дні та в діючому уряді, що перешкоджає ефективному функціонуванню системи в цілому.

Пенсійна система України за часів незалежності за основу взяла радянську систему. І навіть неодноразові спроби реформування, не змогли подолати її неефективність як у суто економічному аспекті (тяжкий тягар на державному бюджеті України), так і з погляду встановлення соціальної справедливості.

Сьогодні в Україні проживає 11,7 мільйонів пенсіонерів. Із них 8 мільйонів до проведення реформ отримували лише мінімальний рівень пенсії, якого не вистачало на задоволення навіть базових потреб, не говорячи про забезпечення комфортного проживання людей похилого віку [1]. Таким чином, на сьогодні дуже гостро постала проблема реформування пенсійної системи України.

У 2017 році в рамках першого етапу проведення реформ уряд Володимира Гройсмана почав радикально вносити зміни у систему пенсійного страхування. Він пропонує переглянути пенсії, які не змінювалися останні 5 років. Такий перегляд, або «осучаснення», передбачає зміну показника розміру середньої зарплати по Україні, який застосовується при обчисленні пенсії [2].

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення пенсій» вказує на запровадження єдиних правил визначення розмірів пенсійних виплат: використання показника середньої заробітної плати на рівні 3764,40 грн; запровадження умов бездефіцитності пенсійного фонду через встановлення певних вимог до тривалості страхового стажу та мінімального розміру страхового внеску; встановлення гнучкого коридору пенсійного віку (60-65 років); появу можливості компенсації відсутнього страхового стажу (не більше 5 років та вартість компенсації визначається з регресивною залежністю); призначення пенсій за вислугу років лише для військовослужбовців; встановлення нового механізму індексації пенсій після проведення осучаснення [2].

Важливим чинником є систематизація і планування в проведенні реформи. Навіть добре продумана реформа не зможе реалізуватись без детально розробленої та налагодженої адміністративної системи. Потрібна чітка взаємодія заходів пенсійної реформи з іншими складовими реформ уряду. Мабуть, найважливішим складником процесу реформування повинне стати загальне інформування громадян. Для цього доцільно створити програму інформування громадськості, що має на меті ознайомлення населення з цілями і завданнями реформ пенсійного страхування. Усе це допоможе забезпечити належний рівень життя людей похилого віку в сучасних умовах.

Стійкість фінансових надходжень до пенсійної системи досягла надзвичайно низького рівня, тож вона потребує внесення важливих змін до її структури. Таким чином наступним другим етапом пенсійної реформи є впровадження другого рівня пенсійної системи – загальнообов'язкового накопичувального страхування. Суть накопичувальної